

Лекція

Європейські співтовариства та Європейський Союз. Основні інституції ЄС

Питання для розгляду

- 1. Зародження та розвиток ідей європейської єдності.
- 2. Історія становлення Європейських Співтовариств. Виникнення Європейського Союзу Правовий статус держав – членів ЄС.
- 3. Законодавчий процес в ЄС.
- 4. Основні інституції Європейського Союзу.

Історія розвитку європейської єдності

До сер. XX ст. - два підходи:

- 1) спроби силового об'єднання на імперських засадах
- 2) утворення федерації чи конфедерації європейських держав на принципах рівноправності.

Римська імперія	Єдність регіону забезпечувалася суто військовими методами за гегемонії єдиної наддержави
Після падіння Римської імперії	Неможливість забезпечувати єдність регіону військовою силою. Пропаганда єдності європейських держав у випадку необхідності. З точки зору геополітики, цьому сприяла наявність постійної військової загрози зі Сходу.
Епохи Гуманізму, Відродження та Реформації	Кілька пропозицій щодо створення союзу європейських держав – на поч. XIV ст. П'єра Дюбуа та у XV ст. Іржі Подебрада. - П. Дюбуа порівнював запропоновану ним інституційну структуру союзу рівноправних європейських держав з людським організмом, який розуміється не як підпорядкування нижчого вищому, але як складна єдність і взаємодія функціонально взаємозалежних органів. Керувати об'єднанням європейських держав, на думку Дюбуа, мав Союз князів. - І. Подебрад - Специфіка проекту союзу полягала в новому розумінні відносин між державами Європи як системи взаємодії націй: усі королі французьких, німецьких і італійських королівств одержували один голос від нації, яку вони представляють.
1648 р.	Вестфальський мир. Становлення нових держав, з утвердженням та визнанням доктрини і практики державного

Кінець XVII – початок XVIII ст.ст	Ідеальний справедливий міжнародний порядок у Європі - система загального міжнародного договору держав, що покликана ліквідувати негативні прояви відособленості і гегемонізму з боку найбільших феодальних монархій. - В. Пенн вважав, що європейські держави повинні укласти міжнародно-правовий союз. Таке об'єднання мало перешкоджати практиці військових переділів територій. - Французький абат Сен-П'єра - Союз повинен був забезпечити мирне вирішення спорів, гарантії спадкування престолів та дотримання міжнародно-правових зобов'язань, а також економічні переваги, пов'язані із скороченням військових витрат. Проект Сен-П'єра передбачав можливість втручання союзу у внутрішні справи його членів для забезпечення державної безпеки.
Період Нового часу до кінця XIX – початку XX століть	Ідея європейської єдності не користувалася великою популярністю, міждержавні відносини переважно регулювалися тодішнім міжнародним публічним правом, яке забезпечувало рівновагу та легітимізм всієї регіональної системи. Для держав континенту не існувало суттєвих зовнішніх загроз, а масштаб внутрішніх конфліктів не призводив до необхідності відродження ідеї єдиної Європи.
1923р.	Р. Куденгове-Калергі запропонував план створення Сполучених Штатів Європи.

- Проект "Європейського федерального союзу", запропонований тодішніми французькими урядовцями Тардьє та Бріаном, підкреслював збереження суверенітету держав-членів конфедерації: "В жодному разі і в жодній мірі створення передбачуваних федеральних уз між європейськими урядами не може торкнутися будь в чому жодного із суверенних прав держав, що є членами подібної фактичної організації".
- Підпорядкування асоціації Лізі Націй, а конференція, політична комісія, секретаріат дублювали органи Ліги.
- Європейська конференція - представницький "головний керівний орган європейського союзу", а органом виконавчо-розпорядницького роду повинна була стати політична комісія. Головним політичним принципом об'єднання виступала "загальна підпорядкованість економічної програми політичній".

2 бачення Об'єднаної Європи

- Ідеї В. Черчілля (*Intergovernmentalists*) – 1942-1943 рр.
 - Рада Європи
 - Статут Ради Європи 1949
 - Європейська Конвенція з прав людини 1950

- Федерація / Р. Шуман, Жан Монне (*Federalists/Functionalists*)
 - Європейські Спільноти, на сьогодні ЄС

Декларація Шумана. Європейське товариство вугілля та сталі

9 травня 1950 року - **Декларація Роберта Шумана**, яка пропонувала створити організацію, що контролюватиме видобування вугілля та виробництво сталі у ФРН та Франції.

18 квітня 1951 року - Паризький Договір про створення Європейського Співтовариства Вугілля і Сталі, який набрав чинності в липні 1952 р. Членами нової організації стали Франція, ФРН, Італія, Голандія, Бельгія та Люксембург.

Декларація Шумана містить три ключові тези:

- 1. *Негайна мета*: франко-німецьке примирення; Франція пропонує запровадити спільний контроль над виробництвом вугілля і сталі Франції і Німеччини, створивши для цього Високий орган, навзаєм відкрити і інтегрувати ринки цих країн в цих галузях. Оскільки йшлося про сировину, необхідну при виробництві зброї, тим самим запобігти майбутнім гіпотетичним війнам між двома державами;
- 2. *Стратегічна мета*: побудова Європи - поступове витворення політичного союзу, котрий би унеможливив військові конфлікти між європейськими народами, і підвищив політичну вагу Західної Європи на міжнародному рівні;
- 3. *Метод поступу*: „Європа не витвориться враз, навіть в межах спільного альянсу; але лише конкретними справами, розбудовуючи поміж собою, передусім, дійсну

Історія становлення (2)

Європейські співтовариства Установчі договори

- Європейське об'єднання вугілля і сталі, Паризький договір(1951)
- Європейська (економічна) Спільнота, Римський договір (1957)
- Євратом, Римський договір(1957)
- Європейський Союз
 - Установчий договір: Маастрихтський договір (1992)
 - Поправки: Амстердам (1997), Ніцца (2001), Лісабон (2007)
- Хартія основоположних прав (2000)

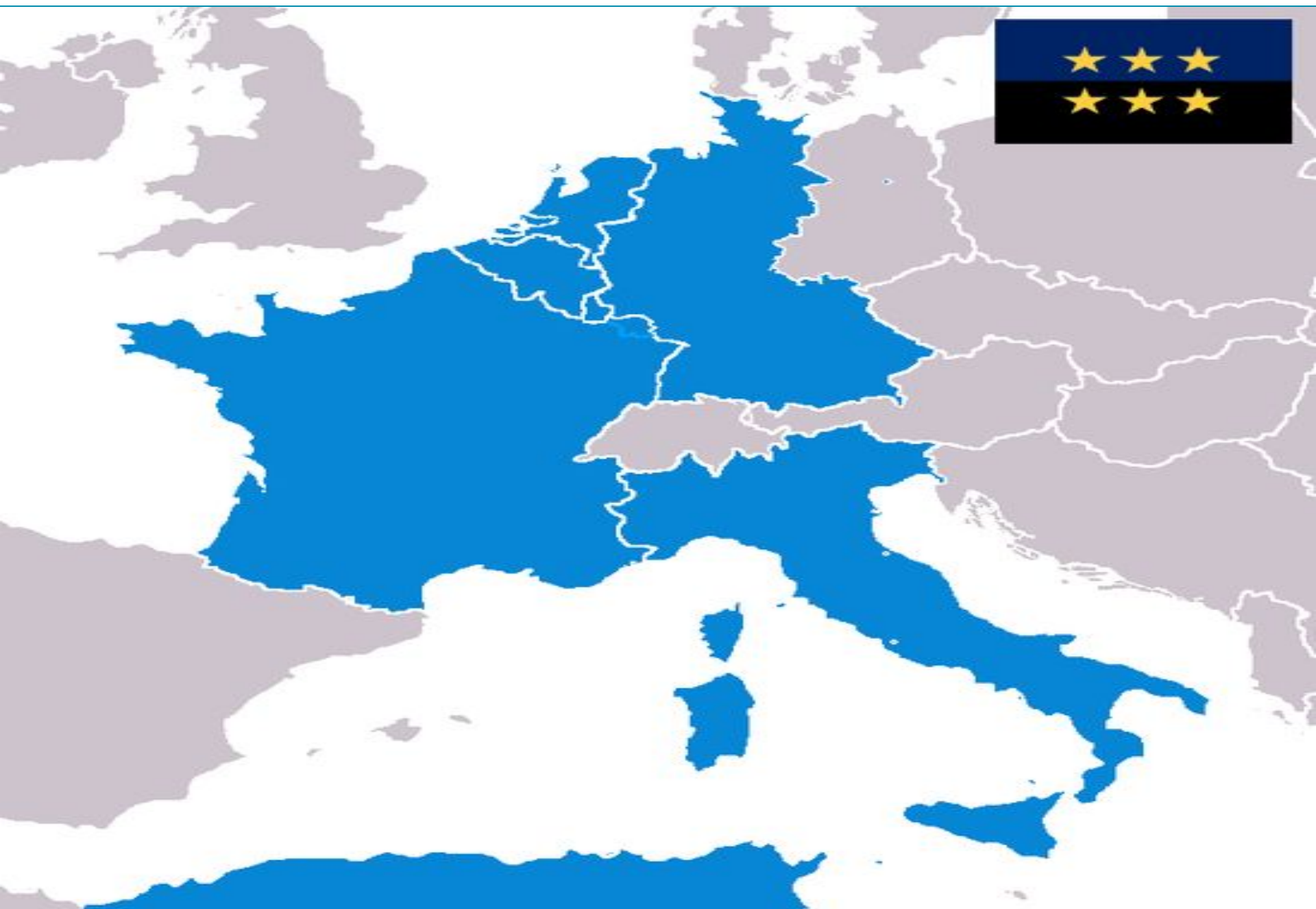
Європейське об'єднання вугілля і сталі. Паризький договір

- Договір – на 50 років. Припинив дію - 23 червня 2002.
(http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/994_026)
- Протягом 1952-1957 рр. був поступово сформовано спільний ринок вугілля, залізної руди, залізного брухту, сталі, чавуну і спеціальних сталей держав-учасниць, всередині ЄОВС були скасовані мита на продукцію вугледобувної та металургійної промисловості та кількісні обмеження в торгівлі цією продукцією, введені єдині транспортні тарифи на перевезення вугілля і руди, залізного брухту та продукції металургійної промисловості.
- У рамках ЄОВС вперше в міжнародне життя вводилися елементи наднаціональності через делегування державами-учасницями частини свого суверенітету.

Основні органи

- *Вищий керівний орган* формувався з представників держав-учасників, але діяв незалежно від їхніх урядів і отримав повноваження приймати рішення в загальних інтересах держав-членів, обов'язкові для виконання. Члени керівних органів призначалися за рекомендаціями урядів держав-членів і з їхньої згоди. Проте вони не повинні були слідувати вказівкам своїх урядів, що і забезпечувало наднаціональний елемент в діяльності керівних органів ЄОВС.
- *Рада міністрів* складався з членів урядів відповідних держав. Саме Вищий керівний орган та Рада міністрів приймали всі рішення в рамках ЄОВС. Створення поряд з Вищим керівним органом Ради міністрів забезпечувало необхідний баланс між національними інтересами і елементами наднаціональності.

Європейська економічна спільнота. Римський договір

- **1957 р.** - Договір про створення Європейського економічного співтовариства (ЄЕС, або договір про спільний ринок). (http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/994_017)
- Європейське економічне співтовариство - надзвичайно важливе не тільки енергетичне, але й політично-правове значення. Мова йшла про створення інтеграційного об'єднання універсального характеру. До складу Співтовариства ввійшли країни з високим рівнем розвитку, що багато в чому визначило значні темпи його економічного росту протягом наступних 15 років.
- **Завдання** - створення загального ринку товарів, послуг, капіталів і робочої сили, заснованого на митному союзі. У ході побудови загального ринку повинна була бути забезпечена економічна інтеграція держав, створена основа для майбутнього економічного й валютного співтовариства, створений сам механізм для керування інтеграційними процесами.

Євратом. Римський договір

- Договір про створення Європейського співтовариства по атомній енергії (Євратом).

(http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/994_027)

- Євратом нагадував по своєму функціональному призначенню ЄОВС, тобто регулював порівняно вузьку, але дуже важливу (енергетичну) область міжнародного співробітництва.

Основною метою Євратому стало створення необхідних умов для розвитку атомної промисловості за допомогою :

- проведення досліджень та розповсюдження науково -технічних досягнень ;
- встановлення єдиних норм безпеки для санітарної охорони населення та працівників , а також спостереження за виконанням цих норм;
- заохочення капіталовкладень і створення спільних підприємств , необхідних для розвитку атомної енергетики в рамках Євратому ;
- контролю за справедливим постачанням всіх споживачів Євратому матеріалами і ядерним паливом , а також за використанням атомної сировини тільки в певних цілях;
- надання широких ринків збуту і доступу до кращих технічних засобів шляхом створення спільного ринку сировини та обладнання , вільного переміщення капіталу і фахівців у рамках Євратому ;
- розвитку контактів з іншими країнами та міжнародними організаціями , здатними сприяти прогресу в мирному використанні атомної енергії.

Органи ЄЕС та Євроатому

Передбачалось створення 4 головних інститутів:

- 1)**Рада** (складалась з офіційних представників урядів держав-членів на рівні міністрів).
- 2)**Комісія** (на відміну від Ради) складалась з міжнародних чиновників, правда вони призначалися тільки за умови одностайної ухвали. Т.ч., Комісія виступала в ролі наднаціонального органа.
- 3)**Парламентська асамблея**, чиї повноваження трохи розширені в порівнянні з ЄОВС;
- 4)**Суд** Європейських співтовариств.
- Одночасно з підписанням римських договорів в Римі підписана Конвенція про об'єднання парламентів і судів всіх об'єднань (відповідно, ЄОВС, Євроатому і ЄЕС).

В 1965 році був підписаний договір про злиття рад і комісій трьох співтовариств.

Єдиний Європейський Акт (ЄЄА) (1987)

- Сер. 70-х рр. – Європа втрачає переваги (темпи економічного росту, конкурентоздатність). Поч. 80х рр. – загострення міжнародної обстановки, світова криза => з'являються ідеї про переростання Співтовариства в Європейський політичний Союз, поширення компетенції на зовнішню політику, інтеграційні процеси та сферу оборони.
- 01.07.1987 р- ЄЄА вступив в силу.
- Центральне завдання – **утворення до 31 грудня 1991 року «простору без внутрішніх кордонів»** - завершення формування єдиного спільного ринку, усунення перешкод щодо вільного пересування товару, людей, послуг та капіталів.
- Вперше країни-члени зобов'язувались тісно координувати економічну та валютну політику з метою перетворення ЄС в валютно-економічний союз.
- Інституційні реформи ЄС – розширені повноваження Європарламенту.

Маастрихтський договір 1991р.

- 7 лютого 1992 р. – підписано Договір про заснування ЄС.
(http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/994_029)
- 1 листопада 1993 р. - Договір вступив в силу.
- Заклав нові напрями європейської інтеграції, які включали створення економічного, валютного та політичного союзів, подальше реформування правового механізму європейських співтовариств.
- В ньому було закладено концепцію **трьох опор ЄС**:
- 1. **інституціональна**: 4 наднаціональних органи управління єдиної Європи: Європейська комісія, Європейська Рада, Європарламент та Європейський суд;
- 2. **єдина зовнішня політика** та політика безпеки;
- 3. **єдина політика в галузі внутрішніх справ**.

Основні положення

- Договір визначає склад і структуру Європейського Союзу, його цілі і принципи.
- Стаття 1 - Союз створюється на основі Європейських співтовариств.
- Новими політиками і формами співпраці стали за Договором 1992 р. загальна зовнішня політика і політика безпеки, а також співпраця у сфері юстиції і внутрішніх справ.
- Завдання - збереження досягнень Співтовариств і на цій основі подальше просування до тіснішої і згуртованої взаємодії в економічному і соціальному розвитку, утвердження індивідуальності Союзу на міжнародній арені, захист прав і свобод людини та здійснення на цій основі співпраці у сфері юстиції і внутрішніх справ.
- Європейський Союз включає три складові: по-перше, всі три існуючі Співтовариства; по-друге, спільну зовнішню політику і політику безпеки і, по-третє, співпраця поліцій і судів в кримінально-правовій сфері.

Основні положення (2)

- Побудова Економічного і валютного союзу (ЕВС) і введення *єдиної європейської валюти*. Маастрихтський договір встановлює програму і графік реалізації ЕВС і введення загальної валютної одиниці. Договір і додатки до нього визначили умови участі держав-членів у Валютному союзі і остаточну дату введення в обіг нової загальної валютної одиниці — євро. Кінцевою датою реалізації цієї мети повинно було стати 1 січня 1999 р.
- Розширення юрисдикції Європейського Співтовариства - здійснення повноважень в таких сферах, як: співпраця в області культури, охорони здоров'я, захист прав споживачів, координація політики у сфері зайнятості

Амстердамський договір (1997) 1999р.

- ст. 48 Маастрихтського договору - Скликання нової міжурядової конференції для внесення змін і доповнень до Договору про створення Європейського Союзу.

Основне завдання - врегулювання проблем реформи інститутів Союзу у зв'язку з майбутнім розширенням його складу.

- НОВЕЛИ: - посилення уваги до захисту основних прав і свобод людини (Рішення, що приймаються інститутами Союзу, повинні характеризуватися більшою відкритістю і бути ближчими до потреб громадян.)
- можливість застосування санкцій по відношенню до держави-учасниці, яка допустила грубе і тривале порушення основних прав і свобод.
- положення, що відносяться до регулювання візової політики, надання притулку і регулювання міграційної політики (Англія, Данія, Ірландія – окрема думка)
- деталізації умов членства в Європейському Союзі, а також положення, що розширюють юрисдикцію Європейського Союзу

Ніццький договір 2001 року

- 26 лютого 2001 р. – підписано. Спрямований насамперед на реформування інституційного механізму Євросоюзу у зв'язку з майбутнім розширенням цієї організації.
- Головні зміни полягають в обмеженні складу Комісії, розширенні сфери застосування кваліфікованої більшості, визначенні нової ваги голосів у Раді міністрів, реформування процедури тіснішої співпраці.
- Велику увагу приділено спрощенню договорів, розподілові повноважень, легітимізації Хартії основних прав та визначенню ролі національних парламентів. До договору додається Декларація про майбутнє Союзу (Ніццька декларація), де визначено подальші кроки інституційної реформи.
- Були розширені склад та компетенція Суду першої інстанції. Він став автономною судовою установою, і кількість його членів збільшилася. Цей Суд міг створювати палати для вирішення окремих спорів, а також гранд-палату для вирішення основних

Держави – члени ЄС

Засновники

- Бельгія, Нідерланди, Люксембург (Бенілюкс), Франція, Італія, Німеччина

- ***Перше розширення*** (1973)

Великобританія, Ірландія, Данія

- ***Друге розширення*** (1980-ті)

Греція (1981) Іспанія, Португалія (1986)

- ***Третє розширення*** (1995)

Австрія, Швеція, Фінляндія

Держави – члени ЄС

Четверте (східне) розширення

- ❖ 2004: Чехія, Кіпр, Естонія, Угорщина, Латвія, Литва, Мальта, Польща, Словаччина, Словенія
- ❖ 2007: Болгарія, Румунія

П'яте розширення

2013: Хорватія

Продовження розширення (Західні Балкани)?

- ✓ Країни-кандидати: Македонія, Чорногорія, Сербія, Ісландія, Туреччина
- ✓ Потенційні кандидати: Албанія, Боснія і Герцеговина, Косово

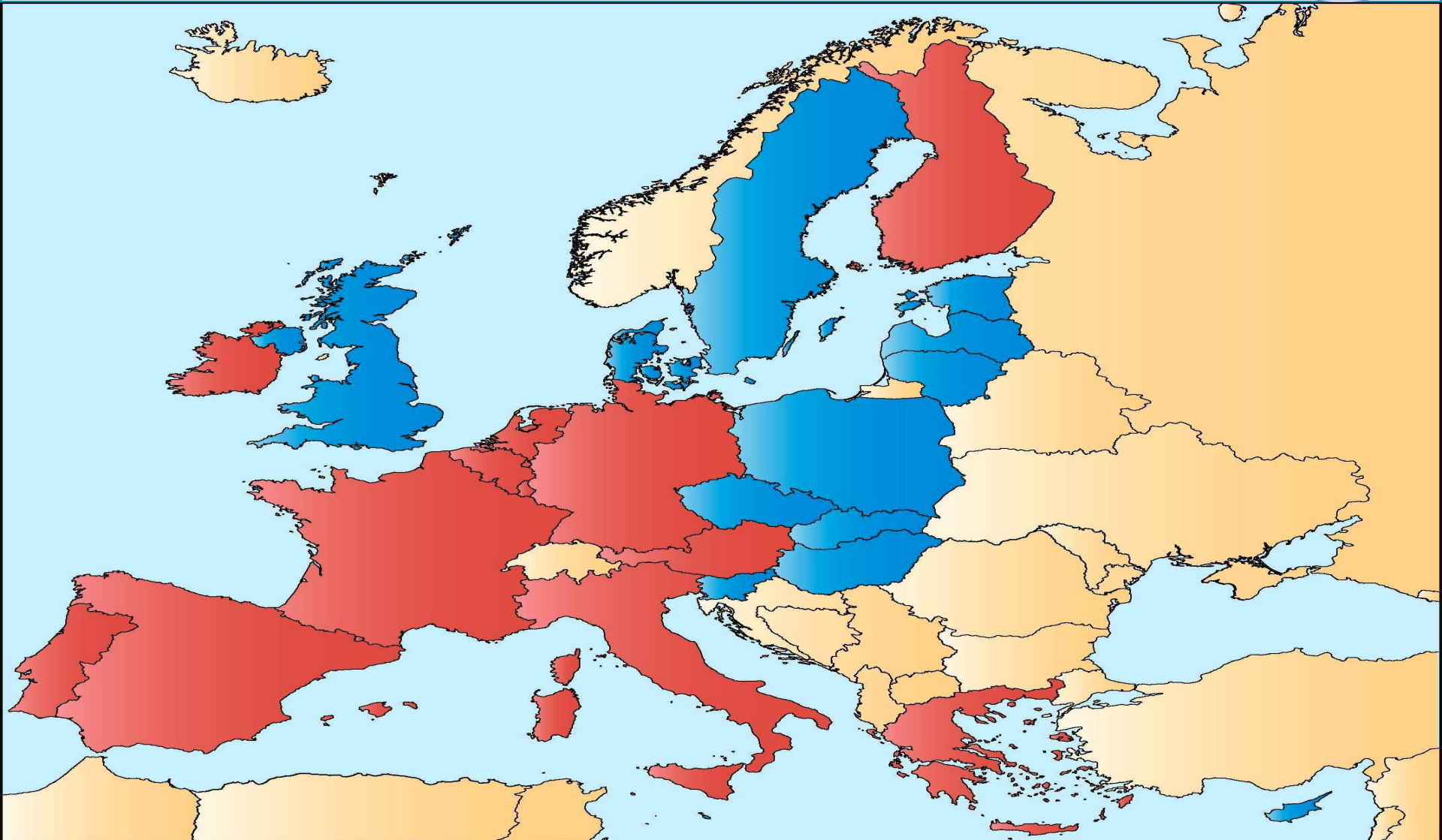
Політика сусідства

Member states of the European Union (2010)

Candidate countries

Єврозона

Символи ЄС

- **Прапор Євросоюзу** – це синє поле з дванадцятьма золотими зірками в центрі, розміщеними по колу. Кількість зірок незмінна, коло уособлює єдність, а число дванадцять – досконалість.
- В якості **гімну Союзу** обрано фінал «Оди радості» Дев'ятої симфонії Людвіга ван Бетховена, написаний на вірші Фрідріха Міллера.

Правовий статус держав - членів ЄС

- ст. 49 Договору про ЄС - будь-яка європейська країна, що поважає принципи свободи, демократії, поваги до прав людини й основних свобод і верховенства права, може звернутися із проханням про набуття членства в ЄС.

Критерії вступу до ЄС, або т.зв. «Копенгагенські критерії»:

- **Політичний критерій** – передбачає наявність стабільних інститутів, що гарантують демократію, верховенство права та прав людини.
- **Економічний критерій** – наявність діючої ринкової економіки, конкурентоздатність в межах ЄС.
- **Критерій членства** – бути здатним взяти на себе зобов'язання членства, виконувати цілі ЄС.
- **«Незалежний» критерій** - спроможність самого Союзу абсорбувати нових членів, одночасно підтримуючи динаміку європейської інтеграції.

Етап	Пояснення
Консультативний етап (завершується поданням заяви про вступ)	Передує поданню країни-претендента заяви про вступ. Країни претенденти укладають одну з трьох типів асоціативних угод: - Європейська угода (European Agreement) - Угода про асоціацію (Association Agreement). - Угода про стабілізацію і асоціацію (Stabilization and Association Agreement).
Оціночний етап	Триває між поданням країною заяви про вступ та початком переговорів про вступ. Країни намагаються виконати критерії членства в ЄС. Держава офіційно стає країною-кандидатом на вступ до ЄС.
Переговорний етап	Визначаються умови, на яких кожен кандидат може приєднатися до Європейського Союзу, та терміни прийняття, імплементації і правового впровадження <i>acquis communautaire</i> („спільного доробку ЄС”). Переговори відбуваються у формі серії двосторонніх конференцій між країнами-членами та кожною з країн-кандидатів. Результати переговорів =>включаються до проекту угоди про вступ до Європейського Союзу.
Ратифікаційний етап (тривалість – між підписанням угоди про вступ та її ратифікацією)	Перед підписанням угода про вступ має бути подана до Європейської Ради для схвалення та до Європейського Парламенту для надання згоди. Після підписання угода про вступ подається до країн-членів ЄС і країн-кандидатів для ратифікації та прийняття країнами-кандидатами рішення про вступ, за необхідністю – через процедуру референдуму.
Імплементаційний	Розпочинається після набуття угодою чинності (після здійснення всіх

Правовий статус держав-членів ЄС

- П. 3 ст. 6 Договору про ЄС покладає на Союз обов'язок поважати національні ідентичності держав-членів. (тому і не створено федерацію)
- *Принцип субсидіарності* – розподіл компетенцій: у галузях, де Союз не має виключної компетенції, він має право вжити певний захід тільки тоді й у таких межах, коли мета запланованого заходу не може бути на належному рівні досягнута самими державами-членами, і тому, зважаючи на обсяг та наслідки запропонованого заходу, вона може бути краще досягнута Союзом.
- Держави-члени можуть уникати участі у проектах Союзу, які суперечать їхнім інтересам, за допомогою механізму поглибленого співробітництва (не менше 8 держав)
- Право на вихід із Союзу або Співтовариств не передбачене установчими договорами. Вважається, що цього результату можна досягти за допомогою традиційного інституту міжнародного права — денонсації установчого договору

Формування Європейського парламенту

- Еволюція кількості представників в ЄП:
 - 1979 р. – 410 осіб
 - 1984 р. – вступ Греції – 434 особи
 - 1987 р. – вступ Іспанії та Португалії – 567 осіб
 - 1995 р.- вступ Австрії, Фінляндії та Швеції - 626 депутатів
 - 1997 р. – Амстердамський договір передбачив обмеження - не може бути більше ніж 700 осіб.
 - 2004 р. – приєднання 10 держав - 732 депутати (така кількість передбачена Ніццьким договором)
- Встановлена квота на представництво в ЄП – залежить не лише від кількості населення, але і від впливу на вирішення спільних проблем.

Повноваження ЄП

ЗАКОНОДАВЧА	БЮДЖЕТНА	КОНТРОЛЬНА	ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНА
Консультативна процедура	Схвалює проект в цілому	Парламентська відповідальність Комісії	Право на отримання інформації
Процедура співпраці	Готує поправки	Тимчасові комісії з розслідування	Необхідність консультативного висновку Європейського Парламенту для деяких міжнародних договорів, які укладаються Радою
Процедура спільного прийняття рішень	Здійснює поточний контроль за виконанням бюджету	Омбудсмен (Уповноважений з прав людини)	Право схвалення чи несхвалення міжнародних угод у процедурі співприйняття рішення
Процедура ухвалення	Затверджує звіт про виконання бюджету	Інформаційний контроль за діяльністю Ради та Комісії	Підтримання стосунків з національними парламентами країн
		Право на подачу індивідуальних та колективних петицій	Обговорення проблем міжнародного характеру на пленарних засіданнях

Законодавча ініціатива в ЄС

- Законодавча ініціатива
- Комісія: квазі-монополія (ст. 17, ч.2) – «Законодавчі акти Союзу можуть прийматися тільки на підставі пропозиції Комісії, за винятком де договори передбачають інше»

Лісабонський договір:

- Ініціатива громадян, ст. 11 (4) – «Не менш одного мільйона громадян, які є громадянами значного числа держав-членів може взяти на себе ініціативу запросити Європейську комісію, в рамках своїх повноважень, подати будь-яку відповідну пропозицію з питань, де громадяни вважають за необхідне прийняття правового акту Союзу»
- Група держав-членів
- Європарламент
- Запит Суду ЄС
- Запит Європейського інвестиційного банку
- Рекомендація Європейського центрального банку

Законодавча процедура в ЄС

- **Звичайна процедура:**

Європейська Комісія вносить пропозицію до Європейського парламенту та Ради.

I читання - Європейський парламент приймає позицію в першому читанні і доводить його до відома Ради. Якщо Рада ЄС схвалює пропозицію Парламенту – акт приймається в редакції, яка відповідає позиції Європейського парламенту. Якщо Рада ЄС не схвалює пропозицію – вона пояснює свою позицію і приймає акт в своїй редакції та доводить до відома Європарламенту.

II читання – протягом трьох місяців після такого повідомлення – Європарламент - схвалює / не схвалює/вносить поправки

III читання - Європейський парламент, діючи **більшістю голосів**, та Рада, діючи **кваліфікованою більшістю**, у кожного є період у шість тижнів в рамках яких повинні прийняти відповідне рішення відповідно до спільного тексту акту. Якщо вони цього не зроблять, то запропонований акт вважається не прийнятим.

http://europadatenbank.iaaeu.de/user/view_legalact.php?id=360

Рада ЄС та Європейська Рада

- Рада ЄС - законодавча гілка
- Європейська Рада – незалежна
<http://www.european-council.europa.eu/home-page?lang=en>
- Європейську Рад утворюють голови держав та урядів країн-членів ЄС разом з Головою Європейської Комісії. Їм допомагають міністри закордонних справ та один член Комісії. Європейська Рада зустрічається 4 рази в рік.

Немає самостійних законодавчих повноважень, але:

- Призначати Голову Єврокомісії Комісії
- Процедура внесення поправок до Договорів (проста більшість)
- Встановлює умови прийнятності для нових держав-членів

До основних завдань Європейської Ради відносяться:

- визначення стратегічних цілей та напрямків конструювання об'єднаної Європи, розширення сфери діяльності Союзу завдяки новим областям,
- видавання загальних політичних замовлень,
- гарантування цілісності дій Союзу у всіх галузях.

Рада Європейського Союзу

- <http://www.consilium.europa.eu/homepage>

Функції

- Законодавча і бюджетна (спільно з Парламентом)
- Розробка політики та координація
- **Формувальна функція** - Рада наділена досить широкими повноваженнями зі створення інших органів і формування політики персоналу. По-перше, вона призначає членів Соціально-Економічного Комітету, Комітету Регіонів і Суду Аудиторів. Рада може за умов одноголосності змінити кількість членів Європейської Комісії, а на подання Європейського Суду – збільшити кількість його Суддів чи Генеральних Радників.

Склад

- Представники держав-членів на рівні міністрів
- Головування в Раді ЄС здійснюється державами-членами ЄС в порядку, визначеному Радою (зазвичай ротація відбувається за принципом велика - мала держава, засновник - новий член і т. д.). Ротація відбувається раз на **шість місяців**.

Структура

- Президент (*Жан-Клод Юнкер*)
- Уповноважені (по одному на Member State)
- Генеральні директори - це аналоги урядовим міністерствам. Генеральні директори є профільними і відповідають за реалізацію політики в різних сферах компетенції ЄС.

Кожного кандидата в Єврокомісію рекомендує уряд його країни, потім він проходить співбесіду з головою Єврокомісії і затверджується Європарламентом.

До 2014 – по 1 представнику від держави в тому числі і Високий представник

- З 2014 р. представники, що відповідають 2/3 кількості держав-членів ЄС (18 з 27), якщо ЄР не прийме іншого рішення.
- - Голову ЄК обирають за пропозицією Європейського парламенту. Після цього Рада ЄС за пропозиції обраного голови погоджує перелік членів Єврокомісії. Члени комісії обираються Європарламентом шляхом голосування кваліфікованою більшістю.
- - **термін роботи – 5 років**

Цілі Комісії:

- забезпечення функціонування спільного європейського ринку;
- захист інтересів Співтовариства;
- представництво ЄС у закордонних стосунках.

Функції Комісії:

- - забезпечує виконання договорів
- - контролює імплементацію європейського права під приводом Європейського суду
- - виконує бюджет, координує програми
- - забезпечує зовнішнє представництво ЄС, крім спільної зовнішньої політики та політики безпеки
- - ініціює щорічні та багаторічні програми ЄС

Судова система ЄС

- «Суд повинен гарантувати, що у тлумаченні та застосуванні цього Договору спостерігається закон».

Структура судової системи ЄС

- Суд ЄС
- Загальний суд (колишній Суд I інстанції)
- Трибунал (суд) з цивільних послуг
- Спеціальні трибунали (суди)

Рахункова палата

- http://europa.eu/about-eu/institutions-bodies/court-auditors/index_en.htm
- Для того, щоб переконатись, що платники податків ЄС отримують максимальну користь від своїх грошей, Рахункова палата має право перевіряти (здійснювати аудит) будь-якої особи або організації, що користується фондами ЄС. Суд часто проводить інспекції на місці перевірки. Його висновки фіксуються в звітах, представлених Комісії та національним урядам Європейського Союзу.
- Аудитори часто проводять перевірки в установах ЄС, країн-членів та країн, які отримують допомогу від ЄС.
- Рахункова палата не має жодних юридичних повноважень діяти самостійно. Якщо аудитори виявили шахрайство вони інформують Європейське управління по боротьбі з шахрайством.
- Надає висновок щодо фінансового законодавства ЄС і яким чином допомогти ЄС у боротьбі з шахрайством.
- Суд складається з одного члена від кожної країни ЄС, призначеного Радою ЄС терміном на шість років .

Європейський Центральний Банк

<http://www.ecb.europa.eu/ecb/tasks/forex/html/index.en.html>

Управляє євро - єдиною валютою ЄС – та встановлює гарантії стабільності цін в ЄС.

- ЄЦБ також несе відповідальність за обрання і реалізацію економічної та грошово-кредитної політики ЄС.
- Цілі:
 - утримання стабільності цін (тримання інфляції під контролем), особливо в країнах, що використовують євро.
 - збереження фінансової стабільності системи – переконаність, що фінансові ринки та інститути належним чином контролюються.
 - тісна співпраця між центральними банками в зоні євро - 19 країн ЄС, які перейшли на євро.
- Банк співпрацює з центральними банками 28 країн. Разом вони формують **Європейську Систему Центральних банків**.